

KALFÍK

Zpravodaj Klubu autorů literatury faktu

Motto

„KALF si uvědomil, že moderní člověk chce vědět, chce znát. Chce být ,přítom'. Chce se zúčastnit. Literatura faktu mu tu možnost dává. A navíc: vědomě ho vytrhává z jeho případné lhostejnosti. Současná doba ještě tento rys LF zdůrazňuje: pravda o minulosti, pravda o přítomnosti, to budiž devizou autorů literatury faktu.“

Miroslav Ivanov, prosinec 1995

KALFÍK

Zpravodaj Klubu autorů literatury faktu

Třetí číslo

Editoři tohoto čísla: Miloslav Martínek, Jana Vrzalová

Redakce Václav Kotrman

Pro Klub autorů literatury faktu vydalo

Nakladatelství Epoque, s. r. o.

Kaprova 12, Praha 1

Praha 2022

Sazbu a litografii provedlo studio Prestig

Vytiskl Akcent, tiskárna Vimperk, s. r. o.

www.facebook.com/klubliteraturyfaktu

www.klubliteraturyfaktu.cz

Obsah

Slovo úvodem.	5
Vzpomínání na někdejšího předsedu KALFu a šéfredaktora <i>Přísně tajné!</i> Karla Richtra	6
Odešel Mistr slova	8
Loučení nástupce.	12
Bez archivu bych se neobešla	14
Zaujalo mne	17
Tiskové zprávy z udělování literární cen.	18
20. ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu	18
Jaroměřské setkání	21
21. ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu	22
Laudatio pro Janu Vrzalovou	25
29. ročník Mezinárodních cen Egona Erwina Kische za literaturu faktu	26
30. ročník Mezinárodních cen Egona Erwina Kische za literaturu faktu	29
Z jednání členské schůze	32
Co právě píšu?	44
<i>Přísně tajné!</i> – ročník 2019	45
<i>Přísně tajné!</i> – ročník 2020	48
<i>Přísně tajné!</i> – ročník 2021	51
Organizační informace	54
Různé	56

Slovo úvodem

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení příznivci literatury faktu,

přijměte, prosím, naši upřímnou omluvu za velké zpoždění, s jakým se k Vám dostává další číslo našeho občasníku *KALFÍK*. Stalo se tak nikoliv naší vinou. Koronavirová pandemie zasáhla do životů celé naší společnosti. Nevyhnula se tudíž ani nám, členům našeho klubu. V důsledku vládních nařízení a omezení, jejichž cílem bylo covid-19 přinutit k ústupu, byly všechny hromadné akce buď zrušeny zcela, nebo alespoň výrazně omezeny. Především co do počtu povolených účastníků. Z toho důvodu jsme i my museli odložit předávání literárních cen, které v klidných časech slavnostně udělujeme s každoroční pravidelností.

Komplikovanější byla i práce porotců jednotlivých soutěží a také zasedání výboru probíhalo netradičně. Naštěstí, díky technice, se jeho členové scházeli alespoň on-line.

Koronavirus nám neumožnil ani svolání členské schůze v řádném termínu. Podařilo se to teprve počátkem října 2021. Více se dočtete v tomto čísle.

Náš občasník je důkazem, že ani pandemie náš klubový život nezničila, byť jej výrazně narušila. Věříme, že se ji podaří překonat a že se zase začneme scházet na našich akcích tak, jako jsme byli zvyklí v minulosti.

Děkujeme Vám za pochopení.

redakce

Vzpomínání na někdejšího předsedu KALFu a šéfredaktora *Přísně tajně!*

Karla Richtra

(15. 6. 1930 – 22. 5. 2021)

Jsem si jist, Karle,

že tam někde píšeš další knihu... Divíš se tomu oslovení? Myslím si, že ani ne. Zrovna nedávno jsme se přece bavili o tom, že od jara a léta roku 2018, kdy jsme se nedlouho po sobě stali vdovci, jsme oba trochu, jak to nepateticky říct? – no, třeba zduchovněli. Ale ideály, což je slovo z podobného soudku, ty už jsme měli v sobě jako erbovní znamení dávno předtím. Kus cesty jsme, Karle, v zájmu těchto ideálů prošli na dohled od sebe. A kromě všeho jiného nás na té cestě bavilo i to, že to bylo občas putování spoluzakladatelské.

V druhé polovině osmdesátých let, kdy obruče režimu začaly povolovat, jsme se podíleli na prosazení myšlenky našeho přítele Miroslava Ivanova, že ti, kteří tvoří v žánru literatury faktu, by měli mít svou vlastní organizaci. I stalo se, vznikl Klub autorů literatury faktu (KALF). O deset let později Miroslav Ivanov onemocněl, věděl, že jeho čas je spočítaný, a pamatuji si tu schůzku v jeho bytě poblíž Vltavy, kde tě požádal, aby ses KALFu – pokud to výbor schválí – předsednický ujal. Přijal jsi to a s plným nasazením vykonával až do roku 2014, kdy tě ke zdi začalo tlačit zdraví. Leckdo to možná vidí jinak, toť jeho právo, ale KALF se v té době stal souručenstvím přátelským, tvůrčím, vydali jsme řadu společných publikací, pomáhali jsme jeden druhému, těšili jsme se na setkávání. A rádi jistě, ty i já, vzpomínáme také na jiná setkávání. Podařilo se mi získat Františka Čermáka, majitele Pražské vydavatelské společnosti, pro záměr vydávat revue literatury faktu, a řekl jsem mu, že vím o někom, kdo by byl vhodným šéfredaktorem. Sešli jsme se v hospodě proti žižkovské Viktorce. Nedlouho poté spatřilo světlo světa startovní číslo revue *Přísně tajně!*, která vychází dodnes. A představ si tu hru čísel:

ono 1. číslo vyšlo 23. května 1997, tedy s rozdílem jediného dne 24 let před tvým odchodem z tohoto světa. O něco později přikývl jiný náš přítel, Zdeněk Pobuda, majitel Nakladatelství Epoque, na projekt vydávání knižní edice Polozapomenuté války – a do současna doputovalo v této edici ke čtenářům již přes padesát svazků. Leccos se nám, Karle, podařilo, ale abychom se příliš nevytahovali, leccos také ne, takový už je holt život. Jedné tvé schopnosti jsem si strašně vážil: byl jsi skvělým debatérem. Zaníceným, přesvědčivým, se smyslem pro charakterizující detail. Načítané za všechna léta jsme spolu prodebatovali stovky hodin. O životě, o rodině, o světě, o dějinách, o ženách – ve vsí počestnosti, prosím, o literatuře, o politice, kde jsme se občas neshodli na hodnocení některých současných aktérů, ale i nesouhlas přece patří k přátelství. Byla to všechno parádní jízda, jak by řekli naši potomci. Děkuji ti za ni a přeji ti, aby v tvé nové knize, kterou tam někde tvoříš, rychle přibývaly smysluplné stránky. Beru to tak, že sis prostě jen odskočil do jiné pracovny. Ať se ti tam daří.

Roman Čílek

Odešel Mistr slova

Večer dnes, o duše mojí, pln lásky, která se víc slovy neukojí, já umru, nikdy víc mé blahem zpité oči, jimž kvasem bylo to, se po tvých neotočí... Z těch vroucích pohledů vám jeden v této chvíli vám známý posílám, by dotk se vašich skrání... Já s tebou budu vždy, já budu vždy tvým stínem, já budu věčně tvým, ba i tam v světě jiném...

Dostalo se mi bolestivé cti se rozloučit s Karlem Richtrem, jenž 22. května 2021 zemřel. Když jsem se o jeho odchodu do spisovatelského nebe dověděla, v uších mi zazněla slova z jeho milovaného a často recitovaného Cyrana z Bergeracu. Kdo zažil Karlův procítěný přednes, sotva kdy na něj zapomene.

Je mi teskno. Jen obtížně si zvykám na fakt, že už není mezi námi. Těžko hledám slova, plně vystihující žal, který cítíme my, pro něž Karel byl nejen kolegou, ale především báječným člověkem, který nezkazil žádnou legraci, skvělým kamarádem, spolehlivým přítelem. Když se 23. prosince 1999 na věčnost odebral Miroslav Ivanov, jeden ze zakladatelů Klubu autorů literatury faktu, Roman Cílek v nekrologu citoval z dopisu Louise Pasteura, jímž coby osmnáctiletý mladíček v roce 1840 oslovil své sestry. Pro myšlenkové zvýraznění si vypomáhal velkými písmeny u slov, jež pokládal za klíčová. *Chtít – to je věc nesmírně důležitá, drahé sestry, neboť Činnost a Dílo zpravidla následují Vůli a skoro vždy je Dílo provázeno Úspěchem. Tyto tři věci – Dílo, Vůle, Úspěch – naplňují lidský život. Vůle otevírá skvělému a blaživému Úspěchu dveře, těmito dveřmi přichází Dílo a na konci Cesty přijde Úspěch korunovat lidské snažení.*

Citát je od neúnavného bojovníka Pasteura, ale také o Miroslavu Ivanovovi i o Karlu Richtrovi. Ne náhodou to byl právě on, kdo po zesnulém Ivanovovi převzal pomyslnou štafetu a stal se předsedou KALFu. Českým spisovatelem, publicistou, překladatelem, básníkem, vojenským historikem, jenž třináct let redigoval revue *Přísně tajné!*, podílel se na řadě kolektivních prací i sborníků. Několikanásobným laureátem Mezinárodní

literární ceny E. E. Kische a Ceny Miroslava Ivanova za literaturu faktu, držitelem slovenské literární Ceny Vojtěcha Zamarovského za celoživotní přínos. Tím vším Karel Richter byl. Tím vším zůstane. Dlouhý je seznam děl z tvůrčí dílny tohoto Mistra slova. Nejsem literární historička, abych je hodnotila. Tento úkol přenechám povolanějším. Nedá mi však, abych nevyjádřila hluboký obdiv nad virtuozitou, s jakou pracoval s češtinou. Jak poutavě vykresloval osudy hrdinů svých knih. V jeho ztvárnění to byly živé bytosti z masa a krve, se všemi vlastnostmi, jimiž je příroda obdařila. Dobrými i zlými. S pudy, které jimi zmítaly a často je, zaslepené, přivedly k neblahým koncům. Uměl bádát v prostoru za fakty, nořit se do hlubin lidských duší a hledat důvody jejich pádu. Stoupat do výšek a pátrat po příčinách jejich vzletu. Uměl hodnotit s porozuměním pro chyby a omyly i obyčejné člověčí slabosti.

Při vší úctě k historikům, ale domnívám se, že Karel Richter překročil onu pomyslnou hranici, vymezující prostor dějin. Šel mnohem dál. Dokázal psát tak, aby zaujal, aby čtenáře přiměl k zamyšlení, aby mu umožnil ten či onen příběh naplno prožít, vcítit se do časů minulých. Nesoustředil se pouze na suchá fakta. Na popis taktiky a strategie, na počty armád, směry frontů... Přál si víc. Aby také čtenář válkou nepoznamenaný poznal všechny její hrůzy, aby pocítil bolest a zoufalé volání raněných o pomoc, aby vnímal jejich strach, nadšení z vítězství i zmar z porážek. Tohoto Karlova daru si povšiml brigádní generál v. v. Pavel Vranský, příslušník 311. bombardovací peruté RAF a bojovník od Tobruku. Už je to mnoho let, kdy jsme se my, autoři literatury faktu, sešli v Senátu na udělování literární Ceny Petra Jilemnického. Při té příležitosti herec Stanislav Zindulka předčítal z jedné z Karlových knih, věnovaných Caesarovi. Pan generál tehdy prohlásil: „Málokterý autor dokáže tak poutavě a barvitě popsat válečnou vřavu jako Karel Richter. Vlastně jsem nejlepší ztvárnění bitvy četl právě v jeho knihách.“ Generálova ocenění si Karel velice považoval.

Neznám historika, který by měl v sobě tolik čestnosti, síly a odvahy veřejně přiznat i vlastní chyby, jichž se v minulosti dopustil. Jen jediného – Karla Richtra. Ve své knize *Apokalypsa v Karpatech*, ve Slově autora, píše: „Rád bych dodatečně ulevil svému svědomí a napravil vlastní podíl viny na tom, že pravda o našem východním odboji byla

za vlády komunismu účelově zkruslována podle politických potřeb ÚV KSČ... Tato kniha – i předcházející svazek Přes krvavé řeky – je tedy dílčí splátkou celoživotního dluhu v mé osobní vojensko-historické oblasti. V tomto díle jsem se snažil s plným využitím názorové svobody, již jsem se našťástí dožil, zobrazit trnitou cestu českých a slovenských vojáků úskalími východní fronty k hranicím vlasti. Chtěl jsem s využitím možností hlubšího poznání... s neskonale uctou a obdivem připomenout zásluhy vojáků v boji za svobodu naší vlasti na východní frontě. Leckdo z nich se mohl v názorech a činech dopustit bezděky pochybení z neznalosti toho, co o tehdejších poměrech víme dnes my. Tato dnes nepřijemně působící fakta nelze zamlčovat, abychom nepoškodili pravdivost líčení. Nutno pouze chápat, že leccos se tehdy zdálo jiné, než se dnes jeví nám.“

Klobouk dolů za takové upřímné vyznání.

Ani léta života v Praze nevymazala Karlovu lásku k rodnému městu. Chlumec nad Cidlinou miloval a byl na něj hrdý. Dokud mu to zdravotní stav umožňoval, trávil zde hodně času. Ze všech sil se snažil o jeho propagaci. Například i tím, že před několika lety inicioval vznik literární Ceny Jaroslava Golla, určené pro studenty středních a vysokých škol. Přál si v naší historické paměti tohoto věhlasného chlumeckého rodáka, jehož si nesmírně vážil, udržet. Sledoval i jiný cíl. V mladých lidech probouzet zájem o dějiny, o literaturu, podpořit je v psaní, vést je lásce k vlasti. Měl radost z každého nového přihlášeného soutěžícího. Slavnostní udělování ceny pro něj pokaždé bylo velkým svátkem. Po ceremoniálu rozprávěl se začínajícími autory, nezištně se děлил o své zkušenosti a přebohaté vědomosti. Rovněž v těchto setkáních se projevovala jeho obrovská morální vyspělost. Uměl nezištně poradit, podat pomocnou ruku. Byla jsem s ním v hodnotící porotě. Víím, o čem mluvím. Dokázal vycítit talent. Nejednou práci doporučil ke zveřejnění v *Přísně tajně!*, aby tak novopečeného autora povzbudil, dodal odvahy v psaní nepřestávat.

Dovolím si být trochu osobní a vrátit se do minulosti. Před drahnou řádkou let mi Karel zavola, nabídl členství v KALFu a spolupráci. Překvapil mne znalostí mé tvorby. Netajím, cítila jsem se jeho telefonátem poctěna. Vždyť mi volal spisovatel, jehož erudici jsem upřímně obdivovala. Po několika minutách přátelského rozhovoru mne dokonale zaskočil

nečekanou nabídkou: „My dva si musíme tykat. Cítím, že máme hodně společného. Co ty na to?“ Tak začalo naše přátelství a spolupráce. Když jsem poprvé přišla na jednání výboru a kolem mne seděli samí věhlasní autoři, v duchu jsem se sama sebe ptala, co mezi nimi dělám. Není to z mé strany příliš troufalé? Přijali mne vřele. Jako bychom se znali odjakživa. I Karlovou zásluhou. Uplynul nějaký čas a zaskočil mne podruhé. Rozhodl se z funkce předsedy odstoupit. Na schůzi za svého nástupce navrhl mne a slíbil, budu-li zvolena, bude mi všemožně pomáhat. „Neboj, nenechám tě ve štychu,“ uklidňoval mne. A slib dodržel. Ostatně, poznala jsem ho jako čestného a spolehlivého chlapa, navyklého dané slovo dodržet. S jednou jedinou výjimkou. V telefonickém kontaktu jsme byli do posledních dnů Karlova života. Pokaždé jsme se loučili příslibem, že až opadnou všechna opatření související s koronavirovou pandemií, sejdem se u něj doma, posedíme nad číší dobrého červeného a popovídáme. Bohužel, už se tak nestane a já pohár tekutého slunce pozvedám ke Karlovi TAM, nahoru. Víím, že do nejzazšího možného okamžiku psal. Byť sil ubývalo. Byť ho přepadala únava. Byť trpěl tím, že se s námi, svými přáteli nemůže sejít, jelikož neviditelný zabiják virus je silnější než naše přání podat si ruku, usednout ke společnému stolu... KALF byl pro něj druhou rodinou. Vynucené odloučení nesl velice těžce. Při životě jej drželo psaní. Podobně jako Miroslava Ivanova. Stejně jako on umíral jako chlap, jako voják. Hrdě! Vestoje! S Karlem Richtrem odešel moudrý a vzdělaný člověk. Úchvatný vypravěč a recitátor. Muž milující život a lidi. Odešel optimistický, přívětivý a v hloubi své duše tolik romantický přítel.

Karle, dobře, že jsi byl!

Jana Vrzalová

Loučení nástupce

Bylo to v polovině května 2009 na Knižním veletrhu, když mě Karel Richter přizval ke stolu, kde seděl se členy tehdejšího výboru KALFu. Posadili jsme se kousek stranou a Karel se na mne obrátil s jasným sdělením: „Dohodli jsme se, že ode mne převezmeš redigování revue *Přísně tajné!*“, a z jeho slov jsem cítil tón, jenž neuznával pochyby ani velké váhání. Trochu jsem všemu nechtěl věřit. Karel Richter řídil časopis, který se soustředil na články z oblasti literatury faktu, víc než tucet let. Bylo to, jako by mi chtěl předat do opatrování vlastní dítě. Vyložil mi, že zná mé články z *Magazínu Práva* a moje schopnosti poznal při nedávném redigování jeho překladu *Pražského pitavalu* od Egonu Ervína Kische. Na podzim 2009 mě představil a doporučil Dr. Františku Čermákovi z Pražské vydavatelské společnosti a seznámil mne s Vládou Pfeiferem, který se dodnes stará o grafický vzhled časopisu. Na pražských Petřínách, kde bydlel, mi předal rukopisy pro první čísla nového ročníku (2010) a pak už mě „pustil na hloubku“. Ujistil mě, že se mi nebude plést do práce a po celou dobu, co vedu *Přísně tajné!*, tuto zásadu dodržel. Zastal se mě proti pochybovačům a při všech příležitostech informoval o časopisu a jeho zaměření. S laskavostí jemu vlastní všude vychvaloval, jak dobrého nástupce získal. Pokud mi volal, vždycky jen proto, aby mi nabídl zajímavé téma, o němž chce napsat. Nadále jsem pokračoval v redigování Karlových knih pro Nakladatelství Epoque. Spolu s Pavlínou Kajnarovou jsme připravili do tisku jeho monografii o dějinách Chlumce nad Cidlinou, která je vyznáním lásky k rodnému městu, kde se stal čestným občanem, a jeho obyvatelům. Patřil mezi ně i chlumecký rodák Jaroslav Goll, jehož postavu Karel Richter oživil. Rád vzpomínám na chvíle, kdy jsme na zahrádce jeho domku v létě 2010 vytvářeli, pod vlídným dohledem jeho paní Jarmilky, obrazovou přílohu knihy *Osudový omyl generála Vlasova*. Procházkou po městě, které jsem do té doby znal jen z úsloví o sedlácích u Chlumce, jsem si nejen připomněl historická místa, o nichž Karel psal, ale také proč autor rozsáhlých monografií o velkých

válečných taženích nezapomíná na *genia loci* svého rodiště a barokního skvostu, jakým je zámek Karlova koruna. Při redakčních pracích jsem si připomněl Karlovu charakteristiku literatury faktu, že vedle přesných odborných parametrů používá umělecké prostředky ke sdělení vědecké pravdy a zvýšení přitažlivosti. Napsaná kniha nabitá fakty musí najít a přitáhnout svého čtenáře. Snad jsem vystihl hlavní myšlenku literární tvorby Karla Richtera. Je opět měsíc máj, život se jen zvolna vrací do normálních kolejí a lidé sčítají oběti, které odešly v té smutné covidové době. PhDr. Karel Richter, CSc., je, bohužel, mezi nimi.

Miloslav Martínek

Bez archivu bych se neobešla

Nabídka nakladatelství JOTA na sepsání příběhu, jenž se za druhé světové války odehrál v Osvětimi-Březince (Auschwitz-Birkenau), byla natolik zajímavá, že jsem bez váhání kývla. Při plném vědomí, že zpracovat daný námět se bude podobat chůzi po tenkém ledě. Jelikož výzvy miluji, pustila jsem se do pátrání, abych shromáždila co nejvíce materiálu. To jsem ještě netušila, že jen na to „padne“ více než rok mravenčí práce.

Po měsících bádání se kýžený výsledek začal dostavovat. Díky vstřícnosti a následné skvělé spolupráci s přáteli a kolegy doma i v cizině, s představiteli židovských obcí nejen v Praze a v Evropě, se zástupci slovenské celní správy. V hledání mi pomohli lidé žijící v Izraeli, v Rusku, na Slovensku, ve Spojených státech, v Rakousku. Za všechny zmíním Heather Dune Macadam, zabývající se podobnými tématy jako já, tedy vztahujícími se k židovským transportům a koncentračním táborem. Heather byla natolik vstřícná, že mi dokonce v PDF, v originále, poslala svou nejnovější knihu, tehdy teprve čekající na své vydání.

Podklady utěšeně narůstaly. Postrádala jsem však více faktů o konkrétních příslušnících SS sloužících v Osvětimi-Březince. Těch, kteří v příběhu sehráli jednu ze stěžejních rolí. Mnozí z nich po válce stanuli před soudy, aby se ze svých krvavých činů zodpovídali. Obrátila jsem se tedy s prosbou o pomoc na vídeňský soud. Bohužel, z řady důvodů, jak mi velice uctivě sdělili, požadované soudní spisy neposkytnou. Nicméně jedna dobrá duše, která pro mne měla pochopení, doporučila napsat do DÖV. Spis, který potřebuji, prý v archivu mají. A tak jsme si začali psát se Siegfriedem Sanwaldem.

Více než kdy jindy jsem ocenila, že lze volit rychlou a spolehlivou cestu e-mailů. Několik týdnů trvalo, než jsme se společně dopracovali ke stanovení termínu mé návštěvy ve Vídni. Drobný háček byl mimo jiné v tom, že jedna z hlavních postav u soudu vystupovala pod jiným jménem a příjmením, než pod jakým byla v Osvětimi-Březince vězněna. Bylo tedy třeba ji předem spolehlivě identifikovat. Zasluhou Heather

to našťestí netrvalo tak dlouho. Rovněž jsem musela vědět, zda je bádání v archivu zpoplatněno či nikoliv, abych si pro případ nutné platby potřebnou částku zajistila. Když mi pan Sanwald napsal, že návštěva archivu je zdarma, bezplatně si lze pořídit kopie a požadované spisy mohu studovat tak dlouho, jak budu potřebovat, bylo téměř vyhráno. Dohodli jsme se na termínu mé návštěvy. Doslova o fous jsem to stihla těsně před uzavřením hranic a před přijetím opatření souvisejících s šířícím se koronavirem.

Před cestou jsem ještě musela vyřešit jeden pro mne – technicky nijak zručnou osobu – závažný problém. Jak pořídím kopie zpřístupněných soudních dokumentů? Nepřipadalo v úvahu, abych se jimi postupně prokousávala ve Vídni, a tudíž do ní zajížděla opakovaně. Potíž pro mne spočívala ve skutečnosti, že veškeré soudní materiály jsou pouze v podobě mikrofilmů. Toto zjištění mi život zkomplikovalo jen na chvíli. Pokud si nevím rady, obracím se na odborníky. O spolupráci jsem poprosila Mgr. Martinu Hůlkovou z knihovny a archivu Středočeského muzea v Roztokách u Prahy. Po konzultacích s řadou lidí pracujících v archivech a muzeích se mi totiž dostalo poučení, že v daném případě je nejlepší pořídit snímky mikrofilmů a ty následně vytisknout nebo studovat přímo na počítači. Varianta dvě ovšem spolehlivě ničí zrak, takže ji doporučuji jen v krajní nouzi.

Domů jsme přivezly několik set stran. Nastala mravenčí a často doslova detektivní práce. Soudní zapisovatelka některé věty totiž opravovala či doplňovala rukou a ne příliš čitelným písmem. Desítky let staré materiály, zvláště různé dokumenty z Osvětimi, notně poznamenané zubem času, jsou hodně poničené a místy nerozluštitelné. Musela jsem si rovněž ověřit názvy bojišť, jimiž prošel jeden z příslušníků SS, než byl do Osvětimi převelen. Jelikož šlo o východní frontu, o ruské oblasti, bylo třeba zjistit, zda v němčině psaný název skutečně odpovídá tomu psanému v azbuce. Chtěla jsem se vyhnout zeměpisným nepřesnostem a výslovným nesmyslům.

Po celou dobu, kterou jsme v archivu strávily, se nám Siegfried Sanwald plně věnoval. Byl velice pozorný a vstřícný. S noblesou jemu vlastní nám ukázal, kde se nachází sociální zařízení, kde kuchyňka, v níž se lze najíst a vypít si kávu.

Následovaly hodiny úmorné práce, při nichž nám vydatně pomáhala i má kamarádka, slovenská Vídeňka Vierka Kováčová, výborná znalkyně vídeňské němčiny. Bez této její schopnosti bych se asi pořádně zapotila.

Pro Mgr. Martinu Hůlkovou, jak přiznala, cesta do archivu byla velkým přínosem. Především proto, že jí umožnila poznat práci kolegů v jiné zemi. Poznamenala:

„Archiv je na takovou zemi, jakou je Rakousko, poměrně malý, nicméně badatelům poskytuje příjemné zázemí. Překvapil mne naprosto precizně a pro dané mikrofilmy velmi podrobně rukou ve zvláštním svazku zpracovaným soupisem, což práci při hledání materiálů výrazně usnadnilo a dobu hledání významně zkrátilo. S takto zpracovaným materiálem, v němž najdete nejen podrobné informace, ale i záznamy o tom, kolik snímků na mikrofilmu k danému číslu je, jsem se setkala poprvé.“

Obě kolegyně, s nimiž jsem v archivu byla, zarazilo, proč materiály dostaneme na mikrofilmu. Tázaly se, zda nejde o zastaralou metodu archivování. Vysvětlila jsem, že pro uchování materiálů a současně jejich poskytování badatelům je lepší. Jim je nezbytné ke studiu zajistit kopie. A proč mikrofilm? Jako médium má oproti digitálním kopiím „zaručenou“ zatím nejdelší životnost. Technika pro jeho studium se nemění tak rychle jako pro digitální média. A také, což má nezanedbatelný význam, coby médium je stálejší i co se poškození týče. Pro další práci s nimi je tudíž nejrychlejší snímky z monitoru čtečky mikrofilmů nafotit. Tak poměrně snadno získáme všechny potřebné materiály, s nimiž lze po návratu dále pracovat.

Jana Vrzalová
Martina Hůlková

(Pro případné zájemce o návštěvu vídeňského archivu: Dokumentationsarchiv des österreichischen Widerstandes (DÖW) in A-1010 Wien, Wipplingerstraße 6-8, die Öffnungszeiten sind 9 bis 17 Uhr.)

Zaujalo mne

Poutavé dílo našeho slovenského kolegy Antona Hykische, nazvané *Věřte císaři*, které vyšlo také v češtině, rozhodně stojí za pozornost. Historický román, založený na ověřených faktech, nechává čtenáře nahlédnout do života evropských panovníků, vysokých církevních hodnostářů i chudých venkovských kněží, josefínských osvícenců, reformátorů a spisovatelů, kteří v našich předcích probouzeli národní povědomí. V závěru, pro přehlednost, je opatřen kalendářem událostí, které Anton Hykisch popisuje, a soupisem historických postav, jež v něm vystupují.

Nabízím malou ukázkou: „Dal lidská práva milionům nejbídnejších – vdovám, sirotkům, nemocným a nalezcům. Nedocílil toho řečmi ani kázáním, ale skutky, rozkazy a příkazy. Je však možné uvést lidi na dobrou cestu jen pomocí cukru? Svět není jen domovem světců, ale také chamtivých, hříšníků, hlupáků, nevzdělaných, líných a úlisných... umění pečovat o lid a národy je umění nesmírně těžké a vyžaduje téměř nadlidskou, božskou sílu a moudrost.“

Také poslední věta Hykischova díla je nanejvýš aktuální: „Josefův sen z osvětleného století, jak by měl moudrý panovník učinit lid šťastným, tak zůstává nenaplněn.“

(Host – vydavatelství, s. r. o., 2017)

ju

20. ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu

Klub autorů literatury faktu a Město Jaroměř uspořádaly 20. ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu

Slavnostní udílení se konalo 16. září 2021 v malém sále Jaromír v Divadle v Jaroměři

Do jubilejního 20. ročníku bylo přihlášeno 101 titulů z 37 nakladatelství

Porota Ceny Miroslava Ivanova zasedala v tomto složení a rozhodla takto:

Porota:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D. – předseda poroty

prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

doc. Mgr. Libuše Heczková, Ph.D.

doc. PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.

doc. PhDr. Kateřina Králová, M.A., Ph.D.

PhDr. Miloslav Martínek, CSc.

Mgr. Martin Flosman, Ph.D.

Marcela Přerovská – tajemnice poroty

Hlavní cena se uděluje

Petru Čornejovi

za knihu *Jan Žižka – Život a doba husitského válečníka*, vydanou nakladatelstvím Paseka v roce 2019

Kategorie: České dějiny

Cena se uděluje

Daně Dvořáckové-Malé, Martinu Holému, Tomáši Sterneckovi, Janu Zelenkovi a kol.

za knihu *Děti a dětství: od středověku na práh osvícenství*, vydanou Historickým ústavem AV ČR, v. v. i. – Nakladatelstvím Lidové noviny v roce 2019

Kategorie: Světové a vojenské dějiny a dějiny genocid

Cena se uděluje

Bohuslavu Literovi

za knihu *Od Stalina ke Gorbačovovi: Mezinárodní politika a postavení komunistické supervelmoci 1945-1991*, vydanou nakladatelstvím Dokořán, s. r. o. v roce 2019

Kategorie: Regionální dějiny

Cena se uděluje

Zdeňku Kmentovi a Ladislavu Baletkovi

za knihu *Rozmarné hostince valašské ve Valašském Meziříčí, Vsetíně, Rožnově a jinde na Valašsku*, vydanou nakladatelstvím Zdeněk Kment ECHO BOOKS, Valašské Meziříčí v roce 2019

Kategorie: Politické vědy, filozofie a náboženství

Cena se uděluje

Zdeňku Kárníkovi

za knihu *Na úsvitu dějin české sociální demokracie: od prvopočátku hnutí k základům moderní politické strany (1844–1893)*, vydanou Zdeňkem Kárníkem ml. v produkci nakladatelství Dokořán, s. r. o. v roce 2019

Kategorie: Literární vědy a uměnovědy

Cena se uděluje

Janu Haladovi

za knihu *Albatros: 70 let na křídlech dětské literatury*, vydanou nakladatelstvím Albatros v roce 2019

Kategorie: Memoárová a biografická literatura

Cena se uděluje

Michaelu Kocábovi

za knihu *Vabank 1989-1991: Sametová revoluce, odsun sovětských vojsk*, vydanou nakladatelstvím Euromedia Group, a. s. v roce 2019

Kategorie: Ostatní literatura faktu

Cena se uděluje

Romanu Kodetovi

za knihu *Příběh samurajů: život a svět válečníků starého Japonska*, vydanou Nakladatelstvím Epoque v roce 2019

Cena za celoživotní dílo v literatuře faktu

Cena se uděluje

Jiřímu Kovaříkovi

Cena za trvalý přínos české a slovenské literatuře faktu

Cena se uděluje

Ivanu Kamencovi

Cena pro nakladatele/nakladatelství soustavně se věnujícímu vydávání literatury faktu

Cena se uděluje

Pavlu Ševčíkovi – nakladatelství VEDUTA

Jaroměřské setkání

V sálku Jaromír Městského kulturního střediska Jaroměř se dne 16. září 2021 předávala ocenění laureátům XX. ročníku Ceny Miroslava Ivanova za knihy literatury faktu.

Šlo o významnou kulturní akci našeho klubu, k jehož založení dal podnět významný rodák z Josefova, známý spisovatel Miroslav Ivanov (1929–1999). KALF ji uspořádal ve spolupráci s Jaroměří.

Po společném obědě třiadvaceti účastníků proběhlo slavnostní zahájení. V uvítacím projevu starosta Josef Horáček mj. konstatoval, že si pokládá za čest přivítat autory literatury faktu ve městě. Současně projevil přání, aby se literatuře brzy dostalo zasloužené renesance a zájmu čtenářů. Přítomným autorům, nakladatelům a organizátorům poděkoval za účast.

Setkání pečlivě připravila tajemnice KALFu Marcela Přerovská. Do detailu, ve spolupráci s odborem kultury Města Jaroměře, zastoupeným vedoucí Ing. Bohuslavou Steklou, perfektně zorganizovala průběh celé akce.

O důstojný chod slavnostního odpoledne se postarali představitelé města. Především klasickými skladbami hudební doprovod skvěle na klavír zajišťoval Mgr. Bc. Vlastimil Kovář, ředitel ZUŠ F. A. Šporka. Fotodokumentaci pořizovala šéfredaktorka *Zpravodaje Jaroměř* Kristýna Ruferová, DiS, a fotokronikář města Jindřich Polák. Oficiální část na video natáčela místní televize. Slavnostní setkání, jehož se zúčastnily více než tři desítky lidí, profesionálně moderovala Marie Hodinářová z Prahy. Součástí programu byla také prezentace oceněných knih.

Jaroměř je již tradičně mecenášem našeho spolku. Jeho zakladatel Miroslav Ivanov je od roku 1994 čestným občanem města.

*PhDr. Jiří UHLÍŘ, člen OS, KALFU a SvČS
(redakčně kráceno)*

21. ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu

Slavnostní udílení se konalo v Autorském sále na Výstavišti Praha 24. září 2021.

Do tohoto ročníku bylo přihlášeno 76 titulů z 34 nakladatelství.

Porota Cen Miroslava Ivanova zasedala v tomto složení a rozhodla takto:

Porota:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D. – předseda poroty

Mgr. Martin Flosman, Ph.D.

doc. Mgr. Libuše Heczková, Ph.D.

prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

Mgr. Alena Marková, Ph.D.

PhDr. Miloslav Martínek, CSc.

doc. PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.,

Marcela Přerovská – tajemnice poroty

Hlavní cena se uděluje

Miroslavu Novotnému a kol.

za knihu *Velké dějiny země koruny české – Školství a vzdělanost*, vydanou Nakladatelstvím Paseka, s. r. o. v roce 2020

Kategorie: České dějiny

Cena se uděluje

Martinu Francovi a Věře Dvořáčkové a kol.

za knihu *Dějiny československé akademie věd I (1852–1962)*, vydanou Nakladatelstvím Academia v roce 2019

Kategorie: Světové dějiny

Cena se uděluje

Emilu Voráčkoví, Bohuslavu Literovi a Davidu Hubenému

za knihu *V zájmu Velmoci – Československo a Sovětský svaz 1918–1948* vydanou Historickým ústavem AV ČR, v. v. i. v roce 2019

Kategorie: Regionální dějiny

Cena se uděluje

Václavu Cílkovi, Zdeňce Sůvové, Janu Turkovi a kolektivu

za knihu *Krajem Joachima Barranda – Cesta do pravěku země české*, vydanou nakladatelstvím Dokořán, s. r. o. v roce 2020

Kategorie: Politické vědy, filozofie, sociální vědy a náboženství

Cena se uděluje

Zbyňku Hrkalovi

za knihu *Stopy bílého muže – Voda včera, dnes a zítra*, vydanou nakladatelstvím Euromedia Group, a. s. v edici Universum v roce 2020

Kategorie: Literární vědy a uměnovědy

Cena se uděluje

Ivanu Margoliusovi

za knihu *Jan Kaplický*, vydanou nakladatelstvím CPress v roce 2020

Kategorie: Memoárová a biografická literatura

Cena se uděluje

Zdeňku Doskočilovi

za knihu *V žaláři vyhnanství – Ladislav Novomeský v éře stalinismu a poststalinismu*, vydanou nakladatelstvím NLN, s. r. o. ve spolupráci s Historickým ústavem AV ČR, v. v. i. v roce 2020

Kategorie: Ostatní literatura faktu

Cena se uděluje

Jaromíru Markovi

za knihu *Interhelpo – Tragický příběh československých osadníků v Sovětském svazu*, vydanou nakladatelstvím HOST, s. r. o. v roce 2020

Cena za celoživotní dílo v literatuře faktu
se uděluje
Janě Vrzalové

Cena pro nakladatelství soustavně se věnujícímu vydávání literatury faktu
se uděluje
nakladatelství Extra Publishing, s. r. o. Brno

Laudatio pro Janu Vrzalovou

Laudo, laudare, chváliti - bývá první sloveso, které poznává student, jenž se začíná učit latinu, snad je to pro jednoduché časování, ale myslím, že v něm je mnoho milého. Kdo není rád, když sklízí pochvalu a kdo není šťastný, když může pochválit. Pro mne tím milejší, že s Dr. Janou Vrzalovou jsme se po léta mýjeli. Setkali jsme až nad časopisem Přísně tajné, kdy Jana Vrzalová byla nejdříve recenzentkou, jež oceňovala jeho obsah, aby se posléze stala pravidelnou přispívatelkou. Posléze mě přizvala ke spolupráci ve výboru Klubu autorů literatury faktu. A tak jsem poznal mnohé z jejích výborných vlastností.

Jana především **dokáže pozorně naslouchat** moudrým lidem, a co víc, dokáže jejich myšlenky zachytit a předat veřejnosti, aby se nezapomnělo...

Umí však také objevit nepoznané osudy a zapomínané osobnosti. Oživila památku mladých odbojářů ze skupiny Předvoj, posledních popravených v Terezíně nebo studenty odvezené do Oranienburgu v listopadu 1939. V knize Zasnoubená se smrtí připomněla postavu Inky Bernáškové, první ženy popravené u nás nacisty, a jejího otce Vojtěcha Preissiga, vynikajícího grafika, účastníka I. i II. odboje. Spolu s nimi se v její knize objevuje malířka Milada Marešová a opomíjení odbojářů, kteří vydávali a rozšiřovali ilegální časopis V boj!

Jsem přesvědčen, že Cena Miroslava Ivanova za celoživotní přínos pro literaturu faktu neznamena pro Janu Vrzalovou nějaký konec publicistické činnosti, ale je pouhým povzbuzením do zítřka, pozítřka a dalších dnů, týdnů, měsíců a let...

Laudeat – budiž chválena!

29. ročník Mezinárodních cen Egona Erwina Kische za literaturu faktu

Město Letohrad, český Klub autorů literatury faktu a Klub spisovatelů literatury faktu na Slovensku společně udělovaly Mezinárodní cenu Egona Erwina Kische Slavnostní předávání se konalo 30. září 2021 v obřadní síni zámku Letohrad

Do tohoto ročníku bylo v České republice přihlášeno 54 titulů z 18 nakladatelství

Česká porota zasedala v tomto složení a rozhodla takto:

Porota:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D. – předseda poroty
Mgr. Alena Marková, Ph.D.
PhDr. Roman Kodet, Ph.D.
Mgr. Michal Macháček, Ph.D.
Marcela Přerovská – tajemnice poroty

Hlavní cena se uděluje

Miroslavu Jenšíkovi

za knihu *Bohemka je a bude*, vydanou Nakladatelstvím Epoque, s. r. o., v roce 2019

Cena se uděluje

Václavu Cílkovi, Martinu Majerovi, Lukáši Faltejskovi a kolektivu

za knihu *Podzemní památky středních Čech*, vydanou nakladatelstvím Dokořán v roce 2019

Cena se uděluje

Františkovi Kolouchovi

za knihu *Říkali mu pistolník/Bohuslav Burian (1919–1960), vězeň, kněz a převaděč*, vydanou Karmelitánským nakladatelstvím, s. r. o. v roce 2019

Cena se uděluje

Aleně Lábové

za knihu *Česká novinářská fotografie 1945–1989*, vydanou Nakladatelstvím Karolinum v roce 2019

Cena se uděluje

Filipovi Vojtáškovi

za knihu *Pod palbou hloubkařů/Útoky amerických a britských stíhacích letounů na pozemní cíle v českých zemích v letech 1944 a 1945*, vydanou nakladatelstvím Academia v roce 2019

Město Letohrad, český Klub autorů literatury faktu a Klub spisovatelů literatury faktu na Slovensku společně udělovaly Mezinárodní cenu Egona Erwina Kische

Slovenská porota zasedala v tomto složení a rozhodla takto:

Porota:

PhDr. Iva Szabó – předseda poroty
prof. PhDr. Jozef Leikert, PhD.
JUDr. Anton Blaha, CSc.

Hlavní cena se uděluje

Stanovi Lajdovi

za knihu *Posledná večera Leonarda z Vinci*, vydanou Vydavateľstvom Artforum, Bratislava v roce 2019

Cena se uděluje

Martinu Homzovi, Márii Mikové, Milanu Novotnému (eds)

za knihu *Študentský prológ k Něžnej revolúcii*, vydanou nakladateľstvom Slovenské dejiny o. z., Budmerice v roce 2019

Cena se uděluje

Janě Judinyové

za knihu *Dožinkový veniec pre kňaznú*, vydanou Janou Judinyovou, Trnava v roce 2019

Cena se uděluje

Milošovi Jurkovičovi

za knihu *Kruhy*, vydanou nakladateľstvom Hudobné centrum, Bratislava v roce 2019

Cena se uděluje

Jozefu Sitkovi

za knihu *Vedieť odísť alebo keď pravda nudí a lož zabáva*, vydanou vydavateľstvom FORUM SAPINTIAE, Bratislava v roce 2018

30. ročník Mezinárodních cen Egona Erwina Kische za literaturu faktu

Město Letohrad, český Klub autorů literatury faktu a Klub spisovatelů literatury faktu na Slovensku zajistily průběh 30. ročníku Mezinárodních cen Egona Erwina Kische.

Slavnostní udílení se konalo 30. září 2021 v obřadní síni zámku Letohrad.

Do tohoto ročníku bylo v České republice přihlášeno 39 titulů z 22 nakladatelství

Česká porota zasedala v následujícím složení a rozhodla takto:

Porota:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D. – předseda poroty
prof. PhDr. Jan Rychlík, DrSc.
Mgr. Michal Macháček, Ph.D.
PhDr. Roman Kodet, Ph.D.
Mgr. Alena Marková, Ph.D.
Marcela Přerovská – tajemnice poroty

Hlavní cena se uděluje

Petru Wohlmuthovi

za knihu *Východ proti Západu? Krymská válka (1853–1856) pohledem historické antropologie* vydanou Univerzitou Karlovou Nakladateľstvom Karolinum v roce 2020

Cena se uděluje

Jarmile Čihákové a Martinu Müllerovi et. al.

za knihu *Malostranská rotunda sv. Václava v Praze* vydanou Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Praze v roce 2020

Cena se uděluje

Martinu Jemelkovi a Jakubu Štofáníkovi

za knihu *Víra a nevíra ve stínu továrních komínů, Náboženský život průmyslového dělnictva v českých zemích (1918–1938)*, vydanou Nakladatelstvím Academia a Masarykovým ústavem a Archivem AV ČR, v. v. i. v roce 2020

Cena se uděluje

Pavlu Kalvachovi

za knihu *Světy slavných neurovědčů*, vydanou nakladatelstvím Galén, spol. s r. o. v roce 2021

Cena se uděluje

Karlu Pacnerovi

za knihu *Českoslovenští vyzvědači*, vydanou nakladatelstvím Kniha Zlín v roce 2020

Slovenská porota zasedala v tomto složení a rozhodla takto:

Porota:

PhDr. Ivan Szabó – předseda poroty

JUDr. Anton Blaha, CSc.

PhDr. Mária Macková, PhD.

Hlavní cena se uděluje

Jozefu Leikertovi

za knihy

Mňačko a Izrael (Politické a osobné peripetie známeho novinára a spisovateľa Ladislava Mňačka v rokoch 1967 a 1968) vydanou vydavateľstvom Luna, Bratislava, 2020

Osudy osobností Slovenska vydanou Vydavateľstvom Ikar, Bratislava, 2020

Cena se uděluje

Janu Gáborovi a Ferdinandu Vrábelovi

za knihu *Život národa je večný (Sto rokov od Trianonu 1920–2020)*, vydanou Vydavateľstvom Perfekt, Bratislava 2020

Cena se uděluje

Lubici Krénové

za knihu *Martin Huba*, vydanou Divadelným ústavom a Vydavateľstvom SLOVART, Bratislava, 2020

Cena se uděluje

Jurajovi Marušiakovi

za knihu *Príliš skoré predjarie... (Slovenskí študenti v roku 1956)*, vydanou Vydavateľstvom VEDA, Bratislava, 2020

Cena se uděluje

Emilovi Polákovi

za knihu *Ako sme (ne)robili perestrojku (Z diára šéfredaktora 1987–1989)*, vydanou CCW, Bratislava, 2020

Z jednání členské schůze

Konala se dne 6. října 2021. Zprávu o činnosti přednesl předseda klubu Stanislav Tumís

Vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych vám předložil zprávu o činnosti KALFu za rok 2020 a velkou část roku 2021. To, že se na členské schůzi scházíme skoro až po dvou letech, bylo zapříčiněno komplikovanou situací po vypuknutí covidové krize, která ztěžovala i mnohé aktivity KALFu, v první řadě udílení tří tradičních cen, které jsme za roky 2020 a 2021 udělovaly všechny v září 2021.

Klíčovými aktivitami KALFu během tohoto období, kdy jsem byl po odstoupení předchozí předsedkyně Blanky Láníčkové zvolen výborem novým předsedou KALFu, zůstávala práce na udílení tří cen. Výbor se soustředil na aplikaci reform, které byly představeny na předchozí členské schůzi a jež měly vést k zatraktivnění a k vyšší prestiži těchto cen u vydavatelů a širší veřejnosti. Výbor má za to, že v případě cen Miroslava Ivanova se tento úkol daří, prosazení kategorizace cen, ustavení poroty z odborníků z akademického prostředí, která nestranně posuzuje předložené knihy, vedlo k poměrně značnému nárůstu přihlášených knih i zapojení jednotlivých nakladatelství. Ohlasy, které máme od oceněných, nakladatelství, z mediálního prostoru i osobních setkání, naznačují, že jsme na dobré cestě a prestiž této ceny se zvedá. V tomto trendu bychom rádi pokračovali za pomoci dalších kroků, které výbor diskutoval – v této souvislosti je nicméně vítaný jakýkoli nápad. V případě cen Egona Erwina Kische byla situace komplikovanější, neboť výboru nebylo umožněno reformní kroky realizovat, jelikož se setkaly s velmi ostrým odmítnutím ze strany slovenského partnera, který jejich zavedení zablokoval. V souvislosti s tím došlo i k značnému vyhrocení vztahů při udílení cen v Letohradu před dvěma lety, následovalo dlouhé jednání

v Brně za účasti české i slovenské strany a starosty Letohradu. Výbor se za této situace nakonec rozhodl ustoupit slovenské straně a přistoupit na její návrh, kdy se za každou stranu uděluje jedna hlavní cena a čtyři ceny vedlejší s tím, že rozhodnutí o tom, zda pokračovat v udílení cen EEK, ponechá na členskou schůzi. Po udílení cen 29. a 30. ročníku cen EEK a po jednání se slovenskou stranou a panem starostou navrhuje výbor KALFu v udílení cen EEK nadále pokračovat za podmínek, že bude udělována za každou stranu jedna hlavní cena a čtyři ceny vedlejší, slovenský KALF nebude vznášet žádné nové požadavky a ceny EEK bude nadále finančně podporovat město Letohrad.

Udílení literárních cen Jaroslava Golla proběhlo tentokrát na knižním veletrhu v Praze – bylo provázeno poměrně nízkým zájmem studentů, na čemž se částečně podílela covidová krize, a ovlivněno také definitivním rozhodnutím města Chlumec nad Cidlinou nadále finančně cenu Jaroslava Golla nepodporovat. Výbor se zabýval neuspokojivou situací ohledně této ceny, která se projevovala dlouhodobým malým zájmem studentů a také potížemi v komunikaci s představiteli města Chlumec nad Cidlinou. Rozhodl se předložit zcela novou koncepci, kdy budou udíleny čtyři ceny, a to v kategoriích středoškolských studentských prací, bakalářských prací, diplomových prací a disertačních prací. Studenti budou motivováni publikací nejlepších prací a budeme hledat i prostředky k tomu, aby byly ty nejlepší práce alespoň symbolicky finančně odměněny. Záštitu nad touto cenou převezme díky Dr. Kodetovi Západočeská univerzita v Plzni, kde se budou tyto ceny udělovat, stejně tak budeme usilovat o další podporu města.

Další aktivity spolkového života KALFu byly do jisté míry utlumeny v souvislosti s covidovými opatřeními, nicméně některé se podařilo i v této složité době realizovat. O všech aktivitách budete informováni prostřednictvím zpravodaje Kalfík, který se nám, bohužel, nepodařilo vzhledem k přípravám udílení cen za poslední dva roky v posledních týdnech a měsících pro členskou schůzi připravit. KALF se nadále potýká s poměrně komplikovanou personální situací, kdy jsou jeho aktivity realizovány z velké míry malou skupinou osob, většinou členů výboru, kteří jsou nicméně velmi vytíženi ve svých zaměstnáních, a je tak složité po nich vyžadovat plnění všech potřebných úkolů. Jejich práce je

neplacená, jen některé činnosti jsou spíše symbolicky ohodnoceny. Platí to zejména o činnosti tajemnice paní Přerovské, která odvádí mravenčí a obrovskou práci, za kterou bych jí chtěl takto veřejně poděkovat, nicméně její odměna ani v nejmenším neodpovídá jejímu přínosu.

Výbor KALFu si uvědomuje nutnost generační obměny nejen členů výboru, o což se snaží začleňováním nových mladých kolegů (Tumis, Macháček, Kotrman, Kodet), nutné je ale také přizvat ke spolupráci mladší řadové členy. Zároveň si výbor uvědomuje, že chce-li, aby došlo k další profesionalizaci činnosti a zvýšení prestiže KALFu, je nutné získat další finanční prostředky, z kterých se budou hradit náklady na realizaci dalších cílů KALFu. V této souvislosti proto navrhuje, aby byly nejen prodlouženy mandáty členů výboru, jimž skončily nebo v nejbližších měsících skončí (Tumis, Kotrman), ale navrhuje do výboru Jaroslava Kříže, který by měl ve výboru sloužit jako osoba zodpovědná za podávání grantů, s nimiž má zkušenosti. Ten by v případě zvolení nahradil ve výboru Miloslava Martínka, který se rozhodl ze zdravotních důvodů již dále o další mandát neucházet. Rád bych mu touto cestou chtěl poděkovat, neboť se jedná o kolegu, který v posledních desetiletích odvedl pro KALF obrovské množství neocenitelné práce a jsem rád, že je ochoten i nadále KALFu aktivně pomáhat.

Finance KALFu momentálně zajišťují členské příspěvky, které se zvýšily, jak bylo odsouhlaseno na minulém členské schůzi, na 400 Kč ročně, a především dotace na udělování ceny ze strany měst Letohradu a Jaroměře, za což bych rád představitelům těchto měst poděkoval. Rád bych poděkoval také Dilií za její finanční příspěvek. Finanční realita je taková, že bez těchto příspěvků by nemohl KALF v tuto chvíli své cíle naplňovat. I z toho tedy vyplývá, že má-li se KALF pohnout dále, je nezbytné ucházet se o grantové a jiné peníze, které by umožnily ambicióznější cíle naplňovat. Jak nicméně vyplývá z příložené tabulky příjmů a výdajů za roky 2020 a 2021, KALF je v plusových číslech, minusová položka za rok 2021 je daná tím, že v roce 2020 KALF v souvislosti s cenami nic neutratil, protože nemohly být v důsledku covidových opatření udělovány, a tyto příjmy byly tedy použity na udělení cen v roce 2021 (za rok 2020).

Předložená zpráva popisuje velmi stručně klíčové aspekty vývoje KALFu v posledních skoro dvou letech a stručně naznačuje vyhlídky a možnosti

dalšího rozvoje. V diskusi jsem připraven, stejně jako členové výboru, odpovědět na případ dotazy podrobněji.

Nakonec bych rád připomněl, že nás v minulém roce opustilo několik významných členů KALFu, včetně jejího dlouholetého předsedy Karla Richtera. Připomeňme si prosím jejich památku minutou ticha.

Zpráva o hospodaření

Klub autorů literatury faktu		
Příjmy a výdaje r. 2021		
	1. 1. 2021	30. 9. 2021
Stav účtu	226 830,21	126 756,39
Stav pokladny	409	10 375
	227 239,21	137 131,39
	Rozdíl	90 107,82
Příjmy		
Město Jaroměř – Josefov	80 000	
Město Letohrad	70 000	
DILIA – Smlouva ze dne 7/3/2017 – platby r. 2021	8 543	
Členské příspěvky – vybrané v r. 2021	26 400	
ČS – úroky 2021	59	
Celkem příjmy KALF r. 2020	185 002	
Výdaje		
Porotné cen MI	49 500	
Porotné cen EEK	31 000	
Porotné cen JG	5 000	
Honoráře pro přednášející	11 000	
Honorář – moderátor akcí KALF	12 000	
Občerstvení účastníků udělení cen MI, EEK	63 056	

Květiny pro oceněné	4 356	
Hudební doprovod akcí	5 500	
Ubytování pro přednášející	1 960	183 372
SOD – práce tajemnice KALF a literárních cen – (vedení účetnictví, DP)	44 000	
FÚ – srážková daň 15 %	6 000	
Zpracování pokladů pro dotace	10 000	
Pronájmy – archiv KALF, Svět knihy – ceny MI	14 016	
Web KALF	1 945	
Tiskoviny – práce grafiků, kancel. potřeby, tubusy na diplomy	9 422	
Služby – poštovné, parkovné, cestovné a ost. služby	4 634	
ČS – bankovní poplatky	1 720	Rozdíl
Celkem výdaje KALF r. 2020	275 109	-90 107

Zpracovala: Marcela Přerovská
Chlumeck nad Cidlinou, 3. října 2021

Zpráva kontrolní komise za roky 2020 a 2021

Kontrolní komise pracovala ve složení Eva Břicháčková, MUDr. Radim Uzel a Mgr. Zdeněk Pobuda (předseda komise).

Komise provedla dvě kontroly účetní evidence Spolku, a to kontrolu za rok 2020 a za rok 2021. První kontrola proběhla v lednu 2021, druhá v září 2021. Předmětem kontroly byly doklady z účetnictví spolku za kontrolované období, to znamená bankovní výpisy, příjmové a výdajové pokladní doklady, stavy finančních prostředků na účtu i v pokladně KALFu, dále smlouvy, na jejichž základě čerpal KALF dotace a dary,

a smlouvy (dohody) o provedení práce. V rámci této kontroly se komise zaměřila také na nakládání s dotacemi na literární ceny.

Kontrolní komise se prostřednictvím svého zástupce zúčastnila většiny zasedání výboru spolku, přičemž průběžně kontrolovala všechna rozhodnutí výboru a jejich soulad se stanovami spolku a s obecně platnými právními i předpisy.

Závěry kontrolní komise:

1) Všechny kontrolované doklady i způsob hospodaření byly shledány v pořádku a v souladu s příslušnými zákonnými ustanoveními a nebyly nalezeny žádné závady.

2) Struktura nákladů byla v obou kontrolovaných obdobích vedena tak, že podává dokonalý přehled o provázanosti výdajů na jednotlivé konkrétní přijaté granty, dotace či dary.

3) Kontrolní komise konstatovala, že výbor průběžně provádí kontrolu členské evidence a výběru členských příspěvků.

Zápis z mimořádné členské schůze KALFu, konané dne 6. října 2021

Jednání členské schůze spolku Klub autorů literatury faktu, zapsaného spolku (dále jen „Spolek“)

Místo konání: *Slovenský dům v Praze, Soukenická 1199/3,
Praha – Nové Město*
Prezence: 13:30 hod.
Zahájení: 14:00 hod., konec: 16:09 hod.
Přítomni: dle prezenční listiny
Svolavatel: výbor spolku

1. Zahájení schůze

Členskou schůzi zahájil místopředseda Spolku Václav Kotrman.
Zapisovatelem byla určena Marcela Přerovská, ověřovatelem zápisu
předseda Spolku Stanislav Tumis.

2. Volba komisí

Volba komisí proběhla aklamací a do jednotlivých komisí byli jedno-
myslně zvoleni dále uvedení členové spolku:

Volební komise: Zdeněk Pobuda, Miroslav Belica, Roman Cílek
*Mandátová komise: Michal Macháček, Marcela Přerovská, Břetislav
Ditrych*
Návrhová komise: Jana Vrzalová, Roman Kodet, Jan Halada

3. Program členské schůze

Členské schůzi byl předložen ke schválení program schůze – členská
schůze tento program jednomyslně schválila.

4. Zpráva mandátové komise

Mandátová komise konstatovala, že členská schůze je usnášení schopná:
Z celkového počtu členů spolku bylo na schůzi přítomno 63 členů (to
je 78,75 %), z toho 21 členů bylo přítomno fyzicky a 41 členů na základě
plných mocí udělených přítomným členům.

5. Zpráva o činnosti Spolku za r. 2020 a 2021

Zprávu o činnosti KALF přednesl předseda výboru Stanislav Tumis –
viz příloha zápisu.

Členové Spolku přítomní na schůzi poté minutou ticha uctili členy
spolku, kteří v uplynulém období zemřeli – jedná se o tyto členy:

Jiří Bílek, Karel Pacner, Karel Richter, Miroslav Stingl, Jiří Šiška, Jan
Šlesinger, Václav Tikovský, Jindřich Volek

6. Zpráva o hospodaření za r. 2021, návrh rozpočtu na r. 2022

Zprávu o hospodaření za r. 2021 a návrh rozpočtu na r. 2022 přednesla
Marcela Přerovská – viz příloha zápisu.

7. Zpráva kontrolní komise

Zprávu kontrolní komise za r. 2021 přednesl Zdeněk Pobuda, před-
seda kontrolní komie – viz příloha zápisu

8. Diskuse k předneseným zprávám

Jana Vrzalová Poděkovala všem členům výboru za vykonanou prá-
ci a zároveň poděkovala PhDr. Miroslavě Polákové, Ph.D., profesorce
uherskohradištského gymnázia, která se svou pedagogickou činností
a působením na studenty zasloužila o velkou obsazenost ceny Jaroslava
Golla v kategorii – literární práce studentů středních škol.

Dále ocenila reorganizaci mezinárodních cen EEK a přála by si, aby
tato cena zůstala zachována v podobě jaká byla nastavena, a to přes

problematické jednání se slovenskou stranou. Pokud by vznikl nějaký další problém, který by ohrozil udílení mezinárodních cen, nabídl svou pomoc při řešení daného problému.

Stanislav Tumis doporučil členské schůzi, aby se v udílení mezinárodní ceny EEK pokračovalo za podmínek, které byly se slovenskou stranou dohodnuty. Ze strany KALF se jedná o pragmatickou dohodu. Pokud by v budoucnu došlo k nějakým dalším problémům, český KALF už nemá kam ustoupit a byli bychom donuceni trvání ceny EEK ukončit.

9. Doplnkové volby do výboru Spolku a kontrolní komise Spolku:

Představení kandidátů:

Zdeněk Pobuda přednesl návrh výboru na kandidáty na členství ve výboru a představil je. Poté vyzval přítomné členy k doplnění kandidátky. Protože nikdo dalšího kandidáta nenavrhl, přistoupilo se k volbě:

Jaroslav Kříž: kandidát na člena výboru (za ze zdravotních důvodů odstoupivšího Miloslava Martínka)

Václav Kotrman: kandidát na člena výboru (obnova mandátu, který vypršel)

Stanislav Tumis: kandidát na člena výboru (obnova mandátu, který vypršel)

Miloslav Martínek: kandidát na člena kontrolní komise za Evu Břicháčkovou, které vypršel mandát)

Výsledky volby, která na návrh volební komise a po jednomyslném souhlasu přítomných členů proběhla aklamací:

Jaroslav Kříž	PRO: 63	PROTI: 0	ZDRŽELI SE: 0
Václav Kotrman	PRO: 62	PROTI: 0	ZDRŽELI SE: 1
Stanislav Tumis	PRO: 62	PROTI: 0	ZDRŽELI SE: 1
Miloslav Martínek	PRO: 62	PROTI: 0	ZDRŽELI SE: 1

10. Různé

Jitka Lenková: Vznese dotaz, zda je možné definovat rozdíl mezi literaturou faktu a literaturou spekulativní. Položila dotaz na možnost

vytvořit v Klubu autorů literatury faktu sekci spekulativní literatury. Sama se považuje za autorku literatury spekulativní.

Zdeněk Pobuda:

Vyjádřil názor, že vymezení pojem spekulativní literatura může být značně složité a také zavádějící.

Stanislav Tumis:

V kategoriích cen Miroslava Ivanova není tento druh literatury nijak definován. Porota oceňuje knihy podle jejich kvality s rozdělením do jednotlivých kategorií a není vyloučeno, že by se podobná kategorie mohla ustanovit. Neoceňují se pouze knihy rozhovorů.

Jan Halada:

Vymezení literatury faktu je velice složité. Je například rozdíl mezi způsobem psaní Miroslava Ivanova a Vojtěcha Zamarovského. Přibylo hodně žánrů, které lze zařadit do literatury faktu. Češi a Slováci tento problém řeší daleko více než Poláci nebo ostatní národy. Žádné sekce či podsekce literatury faktu nejsou stanoveny – toto vymezení by bylo velmi subjektivní. Svým studentům dává otázku, co je podle nich literatura faktu a každý z nich v ní hledá něco jiného. Nabídl Spolku uspořádání kolokvia/semináře na téma „Co je to literatura faktu“ na půdě Karlovy Univerzity.

Františka Vrbenská:

Poděkovala za Obec spisovatelů za možnost pokračovat i nadále v udílení cen v kategorii historický román, jako součást cen Miroslava Ivanova.

V roce 2022 budou uděleny v kategorii historický román tři ceny, a to za roky 2020, 2021 a 2022.

Zdeněk Pobuda:

Činnost KALFu je zaměřena na to, že udělí ceny. Na to, aby se stal někdo členem KALF nemusí být spisovatelem literatury faktu.

Břetislav Ditrych Jan Halada poměrně přesně vymezení co do literatury faktu patří a co ne a souhlasí s tím, že tato hranice je velmi křehká.

Václav Kotrman

Shrnul dosavadní diskusi a myšlenky jednotlivých diskutujících v tom, že záměr paní Lenkové je evidentně odlišný od cíle a smyslu KALFU, jehož smysl leží zhruba z 85 % v udělování literárních cen, jichž se dotaz paní Lenkové netýkal a nesměřoval k nim. Z toho důvodu nedoporučil vytvoření podsekcce zahrnující spekulativní literaturu v rámci KALFu, ale doporučil paní Lenkové založení vlastní organizace sdružující lidi s podobným zájmem, kde by o dané problematice mohli diskutovat a rozvíjet ji. Nic z toho KALF ze své podstaty činit nemůže. Na její dotaz, zda tedy ona sama patří do KALFu, odpověděl, že už svým pouhým zájmem o danou oblast literatury do něj nepochybně patří. Nabídl Jitce Lenkové, že tato problematika může být blíž prodiskutována na výboru KALFu, pokud bude mít zájem se jej zúčastnit.

Usnesení

Členská schůze schválila:

- Program schůze
- Volbu nového člena výboru, staronových členů výboru a volbu člena kontrolní komise
- Postup výboru Spolku v otázce pokračování cen EEK ve spolupráci s Klubem spisovatelů literatury faktu na Slovensku

A. Členská schůze vzala na vědomí:

- Zprávu o činnosti spolku za roky 2020 a 2021
- Zprávu o hospodaření za roky 2020 a 2021 a návrh rozpočtu na rok 2022
- Zprávu kontrolní komise

B. Členská schůze ukládá:

- Zabývat se podnětem Jitky Lenkové a vyvolat diskusi o uspořádání tématické konference: v této souvislosti pozvat na jednání některé z příštích schůzí výboru paní Lenkovou a pana Dudka

D. Členská schůze vyjádřila poděkování Marcele Přerovské za její činnost.

Hlasování o usnesení členské schůze:

PRO: 62 PROTI: 0 ZDRŽEL SE: 1

Předseda členské schůze poděkoval všem přítomným členům za účast a ukončil schůzi v 16:09 hod.

V Praze dne 6. října 2021

Zapsala: Marcela Přerovská

Zápis ověřil: Stanislav Tumis

Co právě píšu?

Vážené členky, vážení členové Klubu autorů literatury faktu, milí přátelé a příznivci,

chtěli bychom rozšířit náš *KALFÍK – Zpravodaj klubu autorů literatury faktu* o pravidelnou rubriku s názvem *Co právě píšu*, v níž budete mít příležitost seznámit ostatní členy s připravovanou knihou, týkající se oblasti literatury faktu.

Uvažovaný rozsah jednoho příspěvku je přibližně 1 normostrana, to znamená 30 řádků s 60 znaky včetně mezer na řádek. Váš příspěvek může doprovázet také fotografie vztahující se k obsahu textu.

Předpokládáme, že *KALFÍK*, nadále vycházející dvakrát ročně, bude rozesílán nejen členům, ale například také nakladatelům, kteří mají publikace literatury faktu ve svých edičních plánech. I pro ně to bude příležitost seznámit se v předstihu s Vaší činností, plány, záměry.

Těšíme se na Vaše příspěvky, které můžete v uvedeném rozsahu zasílat na adresu bditrych@centrum.cz do 30. června 2022 (pro podzimní číslo *Kalfíku*).

Přejeme Vám hezké jarní a letní dny a hodně tvůrčí energie,

výbor Klubu autorů literatury faktu
Praha, 31. března 2022

Přísně tajné! – ročník 2019

č. 1 (Kráska z Antil přivedla Napoleona ke kariéře)

Roman Cílek: Hra o maršála Tuchačevského	3
Michal Vitanovský: Půjdou Češi na Turka	10
Milan Hes: Bělohorský vítěz	39
Dušan Uhlíř: Strmý pád králova favorita	45
Heda Bartíková: Francouzská císařovna Josefína	54
Jiří Bílek: Stále záhadný Mayerling	69
Miloslav Martínek: Básníci za černožlutým katrem	79
Zdeněk Víšek: Pogrom v Holešově	92
Adam Horehled: Paraskupina ZINC pod Buchlovem	98
Milan Moravec: Ukrajinská povstalecká armáda proti polskému obyvatelstvu	112
Jana Vrzalová: Věrný sobě i vlasti	128
Martin Jahoda: Kočár pro kněžnu Metternich-Sándor	136

č. 2 (Temná březnová noc 1929)

Lenka Procházková: Osamělost Jana Palacha	3
Roman Cílek: Sedm a půl minuty pro Bratislavu	20
Miloslav Martínek: Březnové idy třicátého devátého roku	43
Karel Richter: „Co s náma všema bude, pane štábní?“	58
Jan Rataj: Slepá iluze o českém árijství	66
Jan Kvirenc: Tři ženy krále Vratislava	76
Jiří Bílek: Legenda o vraždícím lazebníkovi	90
Dušan Uhlíř: Protřelý diplomat Talleyrand	96
Alice Olbrichová: Volby, pivo, politika	105
Jana Vrzalová: A kde byl Bůh, když...	109
Heda Bartíková: Smutně sladký život pohádkáře Hanse	
Christiana Andersena	122
Miloslav Martínek: Dvě stě a jeden rok	37

č. 3 (Mír na dvacet let stál miliony životů)		Josef Skála: Heydrich a jeho následovníci	95
Zdeněk Víšek: Důsledky první světové války	3	Roman Cílek: Venlo – pohraniční incident s osudnými následky	106
Josef Skála: Neúprosná řeč dokumentů	10	Jana Vrzalová: Velký útek	128
Jiří Martínek: Nemanželské děti posledních Přemyslovců	22		
Milan Hes: Jan Nepomucký – skutečný život legendy	28	č. 6 (Temný podzim třicátého devátého)	
Dušan Uhlíř: Král Bavor a Francouzi v Čechách	33	Miloslav Martínek: Stalo se na podzim třicátého devátého roku	3
Jiří Bílek: Skutečný příběh Maty Hari	44	Jozef Leikert: Rozčísnutý čas Marka Frauwirtha	16
Karolína Dušková, Petra Rychecká: Bylo mi tenkrát šestnáct let	55	Jana Vrzalová: Poslední z vězňů v Sachsenhausenu	31
Roman Cílek: Protektorát: poslední dějství	61	Jan Kvirenc: Dvojí (ne)slavné utíkání	40
Jana Vrzalová: Poslední poprava v Terezíně	84	Dučan Uhlíř: Kuronští a „paní kněžna“	50
Karel Richter: Osvobození na obzoru	101	Pavel Sviták: Vzduchoplavkyně paní Wilhelmina a její následovnice	64
Milan Syruček: Jak rozvědčík Moravec popravil Slánského	110	Zdeněk Víšek: Polná, hilsneriáda a česká společnost 1899	75
Jindřich Volek: Starosti a radosti Johna F. Kennedyho	116	Milan Kovář: Němečtí diverzanti na americké půdě	84
č. 4 (Pátek 1. září 1939: Hitlerovské síly se daly do pohybu)		Roman Cílek: Atentát, který mohl změnit dějiny	98
Jiří Bílek: Ukrutně, hanebně a bez milosti je povraždili	3	Milan Hes: Jakob Edelstein a akce Nisko	116
Roman Cílek: Léto 1939: Falešná hra před úderem na Polsko	14	Jiří Bílek: Nekonečný příběh v Bratislavě	124
Jiří a Miloslav Martínkové: Místa, kde začala druhá světová válka	35	Marta Marková: Bolzano a Ludvík Aškenázy	136
Pavel Sviták: Přelet kanálu La Manche	46		
Jana Vrzalová: Totální nasazení – veřejný zločin	50		
Karel Richter: Rudá armáda v Chlumci	64		
Lenka Procházková: Petrohrad je pořád Leningrad	88		
Jiří F. Šiška: Bojové operace v Pandžšírském údolí	98		
Heda Bartíková: Již ve starém Římě měli cosi jako babyboxy	120		
Jana Šuchmová: Cestování přináší suvenýry	130		
č. 5 (Domov se zdál být tak blízko)			
Karel Richter: Peklo na Dukle	3		
Jiří Bílek: Krutá smrt nešťastného krále	15		
Vladimír Šindelář: Bitva v kraji rybníků	29		
Dušan Uhlíř: Velké tajemství královny Marie Antoinetty	39		
Miloslav Martínek: Mír přišel z Paříže	44		
Miloš Vaněček: Děvče od vody	68		
Martin Flosman: Kardinál Jean Verdier a jeho poměr k Československu	84		

Přísně tajné! – ročník 2020

č. 1 (Prohra krále Gustava na Baltu)

Radek Fukala: Bitva u Olivy 28. listopadu 1627	3
Dagmar Kotorová: Plzeň v dobách Mansfeldových	15
Michal Vitanovský: Praha mezi Sasem a Švédem	28
Jiří Bílek: Záhada smrti papežova syna	39
Dušan Uhlíř: Baron Trenck a jeho panduři	49
Roman Cílek: Jak se krade moc	60
Milan Kovář: Na obranu Austrálie	72
Milan Moravec: Akce Celestynów	80
Jana Vrzalová: Banderovci – zločinci nebo hrdinové?	91
Karel Richter: Nadějný rozpuč Pražského jara	110
Heda Bartíková: Brontěovi aneb V osidlech mládí	130

č. 2 (Tajný sňatek královského syna: Ferdinand Tyrolský a Filipina Welserová)

Jan Kvirenc: Arcikníže, měštka a vězni z Křivoklátu	3
Radek Fukala: Boris Godunov a počátek zlých ruských časů	14
Dušan Uhlíř: Pod bílým praporem Bourbonů	29
Miloslav Martínek: Travič v císařské uniformě	40
Roman Cílek: Osudový svár bratří Strasserů	53
Jindřich Volek: Křižovatky osudu Jacka Kennedyho	75
Jiří Bílek: Philadelphia Experiment	94
Karel Richter: Pod tíží operace Dunaj	115
Jiří F.Šiška: Rakety Stinger pro afgánské mudžáhedíny	133

č. 3 (Vlasovci v květnu 1945: Příliš pozdní pokání)

Zdeněk Víšek: Vlasov a Ruská osvobozená armáda	3
Jana Vrzalová: „Na hromady mrtvol se nedá zapomenout!“	21
Roman Cílek: Znovuzkříšená republika	37
Radek Fukala: Válka ve znamení komety	60

Jiří Bílek: Za kulisami Americké tragédie	80
Miloslav Martínek: Čtyři kule ve sněmovně	98
Miloš Vaněček: Útěky Josefa Sedláčka	107
Karel Richter Procitnutí do tmy	118
Jana Šuchmová: Česká egyptologie překročila stoleté jubileum	136

č. 4 (Neklidný mír s Maďary 1920)

PhDr. Karel Richter – devadesátka k neuvěření	3
Výběr z knih jubilanta Karla Richtra	6
Karel Richter: Spříznění s generálem Sacherem	9
Milan Hes: Příběh bouřlivého roku 1420	31
Eva Irmanová: Maďarsko a trianonská mírová smlouva	38
Jiří Martínek: Muž, jenž vymyslel naše hranice	55
Ivo Přichystal: Královna se špatnou pověstí	66
Dušan Uhlíř: Slavný Benátčan Giacomo Casanova a jeho doba	82
Radek Fukala: Námluvy a trampoty kapitána Garse	90
Zdeněk Víšek: Co se stalo v Lidicích 2. června 1942	103
Roman Cílek: Svět mužů bez tváří, jmen a minulosti	114
Jiří Bílek: Skutečný „milovník umění“	135

č. 5 (Při návratu z Anglie pocítili čeští letci chlad a nevděk)

Miloslav Martínek: Krvavé posvícení roku 1483	3
Jan Kvirenc: Tři dějství ve stopách Bílé paní	12
Dušan Uhlíř: Saský Herkules	21
Františka Vrbenská: Bludiště otázek a paní Božena Němcová	29
Jiří Bílek: Kiss rozdával polibky smrti	46
Zdeněk Víšek, Milan Hes: Československo před sto lety	57
Roman Cílek: Přelom let 1938 a 1939; Blížila se tragédie	67
Pavel Kmoch: Říkali mu krvavý Pinda	88
Jana Vrzalová: Nevděk a pronásledování za statečnost	95
Jozef Leikert: Pomoc československých studentů Izraelu v letech 1968	110
Marta Marková: Vzpomínky na mrazivý leden šedesátého devátého roku	126
Heda Bartíková: Bludný Holanďan včera i dnes	133

č. 6 (Pouhé dvě hodiny na Bílé hoře rozhodly o konci české samostatnosti)

Dušan Uhlíř: Černý den na Bílé hoře	3
Radek Fukala: Bílá hora a odbojný slezský kníže Jan Jiří Krnovský	10
Jan Kvirenc: Vítězné pláne vyšehradské	27
Jiří Bílek: Eugéne Vidocq – muž sta tváří	38
Miloslav Martínek: Parlamentní duelanti	56
Zdeněk Víšek: Španělská chřipka před sto lety	65
Břetislav Ditrych: Milan Rastislav Štefánik jako románový hrdina	74
Roman Cílek: Tajný úkol kapitána Salise Bebbi	82
Jana Vrzalová: Národ bez inteligence lze snadno zotročit!	105
Milan Kovář: Hemingwayové v osidlech zpravodajských služeb	126
Michal Macháček: Jelisej Tichonovič Sinicyn	134

Přísně tajné! – ročník 2021

č. 1 (Co následovalo po vídeňské schůzce z června 1961?)

Milan Hes: Panna Orleánská – mezi kacířkou a světící	3
Dušan Uhlíř: Rub a líc romantického příběhu z časů francouzské renesance	7
Radek Fukala: Široké pole u Lipska	15
Heda Bartíková: Karel May – muž s fantazií dobrodruha	23
Miloslav Martínek: Pryč a pryč je všecko...	39
Zdeněk Víšek: Josef Seliger a vznik ČSR	49
Jana Vrzalová: Padělatel z akce Bernhard	59
Roman Cílek: Generál Tomáš Sedláček: „Voják je obhájcem cti národa“	77
Jiří Bílek: Podivná smrt generálního tajemníka OSN	98
Jindřich Volek: Tajemství diplomacie a karibská krize	150
Miroslav Belica: Povstání proti Asadovu režimu	132

č. 2 (Skromné manželky císařského vojevůdce)

Jan Kvirenc: Tři hrady líného krále	3
Radek Fukala: Ženy kolem Albrechta z Valdštejna	13
Dušan Uhlíř: Polský král Jan Sobieski, oslavovaný osvoboditel Vídně	27
Ivo Přichystal: Markýz de Sade – filosof nebo zvrhlík?	35
Františka Vrbenská: U tripolských břehů	65
Pavel Kmoch: Manažer továrny na smrt	79
Milan Kovář: Útoky na Panamský průplav	84
Roman Cílek: Kurt Werner Tutter – vrah, který unikl trestu	89
Jana Vrzalová: „Tu projevila se pravá česká duše.“	111
František Mrázek: Vlivné manželky čínských politiků	125
Jiří Martínek: Záhadná Malta s českými stopami	131

č. 3 (Osvobození Dachau se neobešlo bez projevů msty)

Miroslava Poláková: Jan Amos Komenský a Slovensko	3
Radek Fukala: Politický program Karla staršího ze Žerotína	24
Ivo Přichystal: Setkání v salonu Evropy	37
Dušan Uhlíř: Neslavný konec Terezy Kronosové z Bruntálu	49
Jan Kvirenc: Chrámy hrdinů i krásy	57
Miloslav Martínek: Pád Vendomského sloupu	68
Zdeněk Víšek: Barokní sloup ve Slaném	81
Pavel Kmoch: Koncentrační tábor Dachau: nultá hodina	86
Milan Moravec: Cesta násilí na území Ukrajiny	97
Barbora Směříčková: Poslední oběti války ve Starém Městě u Uherského Hradiště 111	
Roman Cílek: Tajná akce Protiúder	117
Heda Bartíková: Pět tajností Petřína	131

č. 4 (S jítrem 22. června 1941 se „Barborossa“ vydal na cestu)

Roman Cílek: Jsem si jist, Karle, že tam někde píšeš další knihu...	3
Jana Vrzalová: Odešel Mistr slova	4
Miloslav Martínek: Loučení nástupce	8
Karel Richter: Čas malin nezralých	10
Roman Cílek: Než vykročil Rudovous	20
Stanislav Motl: Hitler proti Hitlerovi	42
Dušan Uhlíř: Marie Stuartovna a Alžběta Anglická	50
Františka Vrbenská: Dobyť Mexika	59
Miloslav Martínek: „Nesmrtelné milence“	76
Zdeněk Víšek: Smrt Nikoly Šuhaje	90
Jana Vrzalová: „Nic horšího už nás potkat nemůže“	99
Zdeněk Kment: Konfidenti a donašeči na Valašsku	118
Pavel Kmoch: Muž se znamením zrádce	138

č. 5 (Giuseppe Garibaldi, vůdce boje za svobodu Itálie)

Jan Kvirenc: Svatá kněžna	3
Ivo Přichystal: Obrácení pana Bohuslava	16
Radek Fukala: Porážka polských husarů	31
Dušan Uhlíř: Giuseppe Garibaldi v boji za sjednocení Itálie	57

Heda Bartíková: Královské tajemství Abdula Karima aneb Poselství královny Viktorie	74
Pavel Sviták: Balon captif v Královské oboře	88
Miloslav Martínek: Atentát na carova ministra	95
Roman Cílek: Generál Moravec, velmistr „války stínů“	109
Zdeněk Víšek: Svatokřížská brigáda v ČSR	123
Mária Míšková: Stretnutie v medzičase	132

Organizační informace

V současné době pracuje *výbor* KALFu, v souladu se Stanovami KALFu, v tomto složení:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D.

předseda

tel: 777 264 307, e-mail: standa.tumis@centrum.cz

Mgr. Václav Kotrman, Ph.D.

1. místopředseda

tel: 723 713 131, e-mail: vaclav.kotrman@epocha.cz

Mgr. Michal Macháček, Ph.D.

2. místopředseda

tel.: 723 732 647, e-mail: MichMach1@seznam.cz

Marcela Přerovská

tajemnice

tel: 602 717 410, e-mail: kalf.prerovska@gmail.com

Ing. Břetislav Ditrych

člen výboru

tel: 737 918 973, e-mail: bditrych@centrum.cz

PhDr. Roman Kodet, Ph.D.

člen výboru

tel.: 606 795 715, e-mail: kodet.roman@seznam.cz

Mgr. et Mgr. Jaroslav Kříž, Ph.D.

člen výboru

tel.: 605 123 140, e-mail: reditel@knihovna.turnov.cz

Složení *kontrolní komise* spolku:

Mgr. Zdeněk Pobuda

předseda komise

tel: 603 523 232, e-mail: zdenek.pobuda@epocha.com

PhDr. Miloslav Martínek

člen komise

tel.: 603 417 531, e-mail: martinek.miloslav@seznam.cz

MUDr. Radim Uzel, CSc.

člen komise

tel.: 604 241 429, e-mail: r.uzel@tiscali.cz

Webové stránky spolku:

www.klubliteraturyfaktu.cz

Pokud budete mít zájem o zaslání svého příspěvku, článku na web, kontaktujte prosím Mgr. Václava Kotrmana, Ph.D. (kontakt uveden v kapitole Organizační záležitosti – členové výboru KALF)

Facebook spolku:

www.facebook.com/klubliteraturyfaktu

Pokud budete mít zájem o umístění svého příspěvku, článku či jiné zprávy na našem Facebooku, kontaktujte prosím Mgr. Michala Macháčka, Ph.D. (Kontakt uveden v kapitole Organizační záležitosti - členové výboru KALF.)

V roce 2021 naše řady rozšířili

Tomáš Hejna, člen od 29. 3. 2021

Jaroslav Kříž, člen od 1. 8. 2021

Zemřeli

Karel Richter

Jiří Bílek

Karel Pacner

Miroslav Stingl

Jiří Šiška

Jan Šlesinger

Václav Tikovský

Jindřich Volek

Čest jejich památce!

Významná životní jubilea v r. 2021

50 let

Stanislav Tumis 31. 10. 2021

55 let

Milan Kovář 22. 9. 2021

Marcela Přerovská 14. 11. 2021

60 let

Blanka Kovaříková 2. 11. 2021

65 let

Magdaléna Navrátilová 26. 9. 2021

Petr Šilar 16. 5. 2021

70 let

Václav Bartůšek 13. 2. 2021

Michael Borovička 6. 10. 2021

Eva Břicháčková 8. 12. 2021

Jana Vrzalová 25. 9. 2021

75 let

Jindřich Kraus 15. 3. 2021

Marcela Marboe Hrabincová 22. 7. 2021

80 let

Jaroslav Pospíšil 15. 5. 2021

95 let

Gustav Oplustil 2. 8. 2021